



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 731/05
21.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković-Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja i držanja eksplozivne materije iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o oružju i municiji, odlučujući o žalbi optuženog AA, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru K.br.10/01 od 08.11.2001. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, dana 21.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe optuženog AA i po službenoj dužnosti PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Zaječaru K.br.10/01 od 08.11.2001. godine, u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud radnje optuženog opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikuje kao krivično delo nedozvoljenog držanja oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika („Sl. glasnik RS“, broj 85/05 od 06.10.2005. godine), pa ga za to krivično delo osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6-šest meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zaječaru K.br.10/01 od 08.11.2001. godine, opt. AA, oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja i držanja eksplozivne materije iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o oružju i municiji i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine. Tom presudom, optuženi je oslobođen od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala i odlučeno je da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Istom presudom, primenom odredbe člana 69. KZJ, optuženom je izrečena mera bezbednosti – oduzimanja predmeta – jedne ručne bombe M-75, fabričkog broja 9016.

Protiv ove presude žalbu je izjavio optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno istu preinači tako što će mu izreći blažu kaznu, odnosno uslovnu osudu, uz zahtev da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.872/05 od 16.05.2005. godine, izneo je mišljenje da žalbu optuženog kao neosnovanu treba odbiti.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a, pa tako ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, na koju se neosnovano žalbama optuženog ukazuje, jer je izreka pobijane presude razumljiva i sadrži jasan i potpun opis radnji izvršenja iz kojih proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela u pitanju, pa je takva sadržina činjeničnog opisa dela u pitanju u potpunosti u skladu sa pravnom kvalifikacijom koja je navedena u izreci prvostepene presude – neovlašćeno nabavljanje i držanje eksplozivne materije iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o oružju i municiji, pri čemu okolnost na koju se u žalbi optuženog insistira, a naime da prvostepeni sud nije naveo pun naziv ovog krivičnog dela, po oceni Vrhovnog suda, izreku pobijane presude ne čini nerazumljivom jer je prvostepeni sud u nazivu krivičnog dela naveo samo one radnje koje je optuženi izvršio a ne sve alternativno propisane radnje izvršenja tog krivičnog dela i samo onaj predmet krivičnog dela na kome su te inkriminisane radnje i vršene, dok je svojstvo predmeta krivičnog dela utvrđeno veštačenjem od 25.01.2001. godine. Stoga, Vrhovni sud neosnovanim ocenjuje žalbeni navod optuženog koji proizilazi iz sadržine žalbe, da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, optuženi u žalbi ističe da prvostepeni sud nije na pouzdan način utvrdio vreme kada je nabavio predmetnu ručnu bombu, od koje činjenice zavisi i pravilna primena krivičnog zakona.

Vrhovni sud iznete žalbene navode ocenjuje neosnovanim, jer je prvostepeni sud na osnovu dokaza koje je izveo i ocenio, a pre svega na osnovu odbrane sa priznanjem optuženog AA, nesumnjivo utvrdio činjenično stanje kako je to opisano u izreci pobijane presude, pa tako i vreme kada je optuženi predmetnu bombu i nabavio.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio krivični zakon kada je protivpravnu delatnost optuženog kvalifikovao po članu 33. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o oružju i municiji i objektivnim i subjektivnim elementima tog krivičnog dela je u obrazloženju pobijane presude dao potrebne i pravilne razloge, pa se suprotni žalbeni navodi optuženog da je takvom kvalifikacijom inkriminisanih krivično-pravnih radnji na njegovu štetu povređen i krivični zakon, po nalaženju Vrhovnog suda, pokazuju neosnovanim.

Međutim, s obzirom da je 01.01.2006. godine, stupio na snagu Krivični zakonik („Sl. glasnik RS“, broj 85/05 od 06.10.2005. godine u daljem tekstu KZ), to je Vrhovni sud, po službenoj dužnosti, ispitujući vremensko važenje krivičnog zakonodavstva, našao da se u smislu odredbe člana 5. stav 2. KZ u odnosu na krivično-pravne radnje optuženog opisane u izreci prvostepene presude ima primeniti pravna kvalifikacija krivičnog dela nedozvoljenog držanja oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. Krivičnog zakonika. Ovo stoga što je tom zakonskom odredbom (član 348. stav 2. KZ), propisana kazna zatvora u trajanju od šest meseci do pet godina, koja je blaža od one propisane odredbom člana 33. stav 3. u vezi stava 2. Zakona o oružju i municiji (najmanje tri godine zatvora, dakle do 15 godina zatvora) koji je važio u vreme izvršenja inkriminisanih krivično-pravnih radnji, pa je dakle, Krivični zakonik blaži za optuženog od Zakona o oružju i municiji.

Stoga je Vrhovni sud, odlučujući povodom žalbe optuženog AA, a po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a, sa napred navedenih razloga, preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, nalazeći da se u radnjama optuženog AA stiču zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljenog držanja oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 2. Krivičnog zakonika.

Odlučujući o krivičnoj-pravnoj sankciji, s obzirom na izmenjenu pravnu kvalifikaciju krivičnog dela Vrhovni sud je i uvažanjem žalbe optuženog preinačio prvostepenu presudu i u pogledu odluke o kazni, tako što je optuženog, umesto kazne zatvora u trajanju od jedne godine na koju je osuđen prvostepenom presudom, osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci. Pri odmeravanju kazne Vrhovni sud je uzeo u obzir težinu dela čija je kvalifikacija preinačenjem prvostepene presude u određenoj meri ublažena i ostale olakšavajuće okolnosti (član 54. KZ), koje se odnose na to da je optuženi relativno mlad, da je otac dva maloletna deteta, da porodicu izdržava od povremenog rada, da do sada nije osuđivan, te da je potpuno priznao izvršenje inkriminisanih krivično-pravnih radnji u pitanju, te da je zbog toga izrazio kajanje. Po nalaženju Vrhovnog suda, ovako odmerena kazna srazmerna je stepenu krivice optuženog i nužna da izrazi društvenu osudu za krivično delo u pitanju, ali i dovoljna za ostvarenje u članu 42. KZ propisane svrhe kažnjavanja.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta – jedne ručne bombe M-75, fabričkog broja 9016 doneta je pravilnom primenom odredbe člana 69. KZJ, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 391. stav 1. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Milojković, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

Iji